Grusveje og grumme stignings-procenter i Østrigs alper

Når solen har smeltet sneen omkring østrigske Saalbach forvandles det kendte skiområde til et grønt cykelparadis, hvor bjergbøndernes gamle grusveje beriger de tohjulede med masser af action og naturoplevelser

I det fjerne kan man skimte bjergtoppen, der er målet for dagens tur på cyklen.

Af Klaus Hybler

"Sæt jer behageligt tilrette og spred opmærksomheden ud. Læg mærke til fuglenes sang og naturens lyde, mens I stille og roligt ånder ind og ud gennem næsen," fortæller yogainstruktør Mariam, mens vi ligger på yogamåtter, placeret på små træterrasser over den fugtige skovbund imellem høje nåletræer og massevis af blåbær.

Hver tirsdag og torsdag formiddag tilbyder turistkontoret i Saalbach Hinterglemm en yogasession af ca. en times varighed, som foregår oppe på bjerget for enden af kabelbanen Reiterkogelbahns topstation i 1480 meters højde. Afslappende, men ikke derfor vi er heroppe i den tynde luft.

Yogaen og afspændingsøvelser bliver nemlig hurtigt overtaget af et hårdt tråd i pedalerne, da vi på gravel bikes bevæger os længere og længere opad i terrænet. Svedperlerne hagler ned over ansigtet og åndedrættet er på overarbejde, og der er stadig langt til Ossmann Alm, en bjerghytte i 1460 m, hvor vi skal spise frokost. Ruten har fået navnet Gravel-Devil med henvisning til et gammelt sagn, men navnet klinger med de djævelske strabadser, vi udsættes for. Det er sin sag at løfte sig selv og cyklen 920 højdemeter over to mindre alpetoppe på den 32 km lange rute, læg dertil det relativt løse underlag af grus og jord, og at vi forcerer lange strækninger med terrænstigninger på 6-10 pct.

Et par timer forinden har vi fået udleveret de funklende gravel bikes ved cykeludlejningsbutikken Hagleitner Sportsshop, som er den første butik i Saalbach, der begyndte at udleje cyk-

22

gear har de topudstyrede Canyon Grail-cykler

FAKTA | Cykelområdet Saalbach-Hinterglemm

SAALBACH-HINTERGLEMM ligger i Pinzgau i Saalbach-dalen. Det højeste punkt er Spielberghorn (2044 m) og Hochkogel (2249 m). Den nærmeste større by er Zell am See, som ligger omtrent 20 km væk.

DEN NÆRMESTE LUFTHAVN er Salzburg, hvorfra der er omkring to timer i bil til Saalbach, mens køreturen fra München tager omkring to og en halv time.

MAN KAN ALTID tage sin cykel med i områdets gondoler, og ved overnatning på hotel eller lignende gives der fra midt maj til midt oktober et Joker Card, som to gange pr. dag giver gratis cykeltransport med gondolliftene.

BØRSEN VAR INVITERET af Tourismusverband Saalbach Hinterglemm, der betalte rejsen. Turistmyndighederne har ikke haft indflydelse på artiklens indhold

Foto: Klaus Hybler

De lette cykler med brede dæk giver gode forudsætninger for at kunne forcere stigningerne. Foto: Klaus Hybler

Vores turguide Manuel fortæller om ruten og de strabadser, der venter forude. Foto: Klaus Hybler

ler til gruskørsel, og mange lignende butikker er kommet til siden.

En blid start på Gravel-Devil

Vi kører på grusvej langs med floden Saalach. Ganske fladt de første par km, hvorefter terrænet går lidt op og ned, og vi holder et let gear i gruppen, der tæller alle slags ryttere fra eliteudøvere til en passioneret motionist i dårlig form. Cyklen, en gravel bike med karbonramme af mærket Canyon Grail med 22 gear, er udstyret med et elektronisk gearskift, der udsender et karakteristisk "zig-zig", hver gang der skiftes tandhjul. Hurtigt, præcist og en sand fornøjelse at køre med.

På hver side af dalen veksler landskabet mellem nåleskov og saftig grøn græseng, og vi kan høre klokkerne fra græssende køer. I vestlig retning kan vi skimte vandfald fra bjerget Gamshag. Dér skal vi op!

Den afslappende kørsel, hvor vi kører to og to og ubesværet snakker sammen, bliver efter otte km afløst af lave gear og stående tråd pedalerne. Nu skal der arbejdes for at holde et nogenlunde jævnt tempo – det går fint et par km, men bliver så en kamp for at holde trit med gruppen. En lettere bestialsk stigning fortsætter derudaf de næste tre km.

Terrænet rejser sig fra en højde på 1160 m til 1460 m. Åndedrættet og pulsen når sit maksimum. Kroppen skriger på en pause, og det er vanskeligt at opleve det smukke landskab og de fem vandfald, hvor smeltevandet kommer fossende ned ad det rå bjergmassiv.

Belønningen venter langt oppe på bjerget, hvor vi spiser en nærende frokost på Ossmann Alm. De unge atleter i gruppen klarer udfordringen med bravur, men som en gennemsnitlig motionist i begyndelsen af 60'erne er ruten i overkanten af det mulige. Nuvel, der er en masse andre og mindre krævende gravel bike-ruter at tage af.

Fordelen ved at køre op er selvfølgelig, at det på et tidspunkt går ned ad
"

Boom i gravel biking

Området i de østrigske alper tilbyder endeløse muligheder på grus og asfalt for alle typer af tohjulede, og på gravel bike får man alle de kendte bekvemmeligheder og køreegenskaber fra en traditionel racercykel, eneste forskel er lidt bredere dæk, som er velegnet til både asfalt og grus samt en lidt længere afstand mellem hjulene for at øge stabiliteten. Samtidig er det meget bekvemt at benytte gondolerne til at komme op i terrænet og køre på grus-

Fortsættes på side 6

Selve turen op ad bjerget er lige så smuk, som den er hård. Foto: Klaus Hybler

Der er også dedikerede ruter og spor for mountain bikes. Foto: Klaus Hybler

vejene, som i sin tid er blevet anlagt af bjergbønder på gårdene rundt omkring.

De seneste fire-fem år er der sket en markant stigning, når det gælder popularitet af gravel biking i Østrig, hvor de traditionelle skidestinationer nu tilbyder alle former for cykling. Det gælder ikke mindst området Saalbach Hinterglemm, Saalfelden Leogang og Fieberbrunn, som har fundet et fælles gear til at udvikle spor og ruter, der passer til mountain bike og gravel bike.

Sæsonen går fra midten af maj til midten af oktober, hvor man kan tage cykler med i områdets gondoler. I foråret og om sommeren er temperaturen behagelig og man kan nyde de blomstrende enge, mens efteråret er kendt for de gyldne farver og for et smukt lys. Man bør være forberedt på skiftende vejr, og det regner en del.

En dukkert i søen

Fordelen ved at køre op er selvfølgelig, at det på et tidspunkt går ned ad, men det bratte fald fra frokoststedet får nakkehårene til at rejse sig, og her gælder det om at have et fast greb i begge bremsehåndtag. Heldigvis er cyklens skivebremser yderst velfungerende, men det kræver trods alt lidt øvelse at bremse på et underlag af grus.

For fuld fart kører vi ned mod dalen, hvor vi er kommet fra, krydser igen floden et par gange, før vi kommer ud på almindelig landevej og fortsætter ruten mod en ny top, nemlig smeltevandssøen ved Hoch Alm, der ligger i 1565 m over havet og er toppunktet for Gravel-Devil-ruten. Fra dalen fornemmer man straks, hvad der er i vente. En lille vej fører i hårnålesving op ad bjergsiden, og nu gælder det om at have courage og mobilisere alle kræfter. Foran stiger terrænet med knap 400 m over en strækning på blot fire km.

Nu skilles fårene fra bukkene – det gør av! De unge atleter tager den i ét hug. Søen, der opsamler smeltevand til skipisternes snekanoner dukker op ud af ingenting. Det gennemsigtige smeltevand frister til et dukkert og to hopper i søen.

På dette punkt er alle strabadser overstået. De sidste ti km af ruten går nedad, og på overraskende kort tid er vi tilbage ved cykeludlejningen i Saalbach.

Som en gennemsnitlig motionist i begyndelsen af 60'erne er ruten i overkanten af det mulige

”

Adrenalinkick på mountain bike

Saalbach-Hinterglemm har 80 km spor og området regnes for det største i Østrig, når det gælder mountain bike, hvor der i modsætning til gravel bike ikke køres af veje, men af mere eller mindre farbare, halssprækkende spor, der bugter sig gennem landskabet. Det er adrenalinfyldt og lokker bestemt. Ikke mindst når man ser de mange mountain bikere, der kører ned ad bjerget få skridt fra gågaden i Saalbach.

Som totalt uøvet mountain biker bør man afholde sig fra at køre op med gondolen og kaste sig ud i et spor, og derfor suger vi hurtigt viden til os fra instruktøren, så vi på betryggende vis kan køre ned ad bjerget og få cyklen til at makke ret i de skarpe kurver. Det hjælper ganske vist at sidde på en tohjulet topmodel af mærket Kona, stellet er af karbon og cyklen har usædvanligt gode støddæmpere.

Da vi har øvet os i sporene for nybegyndere, tager vi gondolen Kohlmaisbahn, der på syv minutter løfter os op til Kohlmaiskopf i 1794 meters højde og den udfordrende Panorama-rute.

Vi kører først ad rød rute – en anelse stejlt i begyndelsen med slalomagtige sving, hvor det gælder om at komme ind i svinget højt i kurven. Vi må hele tiden være beredt på at sporet skifter retning og overflader, der kan gå fra et jævnt og fint lag grus til større sten, og indimellem må vi forcere kickers og træbroer.

Alle ruter er markedet i forhold til sværhedsgrad med blå, rød og sort.